

vojego, izeti me
ot ruki irudovi, i
ot vsakago zajenije
ljudi ijudejskih.

natalo slova evang. svetago ot matěje.

13 **V** ono vremě,
pride isus
v strani
kesarie pilipo-
vi: i vprasase uze-
nik svojih, glagole: Ko-
go glagoljuť slověci biti
14 sina slovětskago? Oni-ze
rese: ovi ivana kr-
stitela, ovi il-
iju, druži-ze jere-
miju, ili jedinogo
15 ot prorok. Glagola im isus:
Vi-ze kogo me glagolete
16 biti? Otvěstav-ze

17 simun petr reze: ti
jesi hristos sin boga živ-
ago. Otvěstav-ze
isus reze jemu: Blazen
jesi, simuně bari-
onin: jeko plť i kr-
v' nějevi tebě, na
otec moj, iže jest
18 na nebeseh. I az tebě
glagolju: jeko ti jesi
petr, i na sem kaměně
sazidju crkv'
moju, i vrata ado-
va něudolějuť
19 jej. i dam tebě kl-
juzę carstvije nebe-
skago. I jeze aște ko-
lindo svězesi
na zemli, buděť
svězano i na nebeseh.

ОСТРОМЪР. 281. МАТ. ХІ. 13.

своего изъять 13
ма изрѣки про-
довы, и всего
члвчѣа людѣи
иуденскихъ.

Въ врѣмя оно
пршѣдѣ
и тѣс въ странѣ
кесарниѣ фн
а н п о в ы .
въ прашааше
оуученикы сво

ма гл҃ла кого гл҃ю
тъ ма чл҃чн бы
тн. сн҃а чл҃вчска
14 аго оннже реко
ша овн н о н а
кр҃стнтеламн
ннже н н н ж. дроу
з н же неремннж.
н н н е д н н о г о о т ъ
15 пр҃кѣ гл҃а нмѣ н
тсв҃ыжекогогл҃е
16 те ма быти о
тъв҃чравѣже сн
монѣпетрѣреу